

על סמך תחזית משוערת של תוצאות הבחירות, מנתח צוות „העולם הזה“

קואליציה

ש בוע לפני הבחירות אין עדיין כל אפשרות לנחש במידה כל-שהיא של ביטחון את הרכב הכנסת הבאה. אפשר רק לנחש — ולבסס על ניחושים אלה את ההשערות הראשונות לגבי הרכב הממשלה הבאה. בעמודים אלה נעשה ניסיון כזה. ההרכב המשוער של הכנסת הבאה,

הוא עומד, כנראה, מחוץ למיסגרת. גם בצד היהודי הכלים המדעיים-כביכול לקויים למדי. התמונה המצטיירת בדיאגרמה מבורססת על הערכות גסות של מומחים שונים, תוך שילובן. היא מניחה שאף אחת מן הרשימות „פרטיות“ (לובה אליאב, שמואל פלאטושרוון, מאיר

כהנא, מרדכי כרמור, ייגאל הורביץ וכו') לא תעבור את אחוהחסימה, וגם לא הרשימות התימהוניות למיניהן. אם תתברר הערכה זו לגבי אחת מהן, אין זה משנה: אליאב יכול להיכנס לכנסת רק על חשבון המערך או ר"צ, ובכנסת הוא יצטרף למערך. הורביץ יכול לזכות רק על חשבון הליכוד, שממנו

בא ואליו יחזור. השאלה היא: אם אכן תהיה הכנסת הבאה מורכבת פחות או יותר לפי תמונה זו, איזו קואליציה תקום אחרי הבחירות? מה אפשרי? מה סביר? להלן נעשה ניסיון ראשון למנות כמה מן האפשרויות המשוערות. מובן שהן משתנות אם התוצאות תהיינה שונות באופן מהותי.

1. קואליציה של הליכוד

השאלה הראשונה שתתעורר במצאי יוסי-הבחירות היא: האם מסוגל עדיין הליכוד להקים קואליציה משלו? התשובה על שאלה זו תקבע את כל שאר המהלכים, גם אם ירצו הליכוד והמערך להקים קואליציה גדולה ומשותפת. גם אז השאלה היא: מי יעמוד בראשה?

גם אם הליכוד יספוג מפלה ומיספר המנדטים שלו יירד, הוא יוכל להקים ממשלה אם יספיקו לו הקולות של כל המפלגות הרתיות והלאומניות. ברור כי לגבי שאלה זו אין הבדל בין קולות המערך, שינוי, ר"צ, הרשימה המתקדמת ורקי"ה, וגם לא חשובה החלוקה ביניהן.

אך המצב שונה לגמרי לגבי עזר וייצמן (ראה הנדון). הוא כבר הכריז כי הוא מוכן להקים קואליציה עם הליכוד או עם המערך. הוא לא התחייב שלא לתת יד לליכוד, שממנו בא. אם יהווה וייצמן את לשון-המאזניים, יכולה לקום קואליציה של הליכוד.

הוא עלול לחזור על אותו תרגיל הרה-אסון שבו העלתה ר"ש את הליכוד לשלטון: לקחת קולות מהמערך (ובכלל זה קולות של הליכוד שהיו עוברים למערך, אלמלא היה ניצב וייצמן כאמצע) ולהקים ברית עם הליכוד.

קואליציה כזאת תמנה, לפי נתוני הדיאגרמה, 62 מני דאטים.

2. קואליציה מערך-ליכוד

כ ברגע זה נראה שהאפשרות הסבירה ביותר היא קואליציה של המערך עם הליכוד. למרות הזיקוקין די-ינור בטלי-ווזיה, ההבדל בין גישות המערך והליכוד לרוב הבעיות הוא מינימלי, אם הוא קיים בכלל.

בשטח הכלכלי מציעים שני הגושים את אותם הפיתרונות עצמם, במילים קצת שונות. לגבי השהות בלבנון שני הגושים מנבאים בשפה אחת. המערך התחייב שלא לפרק התנחלויות, ויש הבדלי-מה רק לגבי הכוונה להרחיב התנחלויות קיימות ולהקים חדשות.

לגבי עתיד השטחים הכבושים, ההבדל בין שני הגושים הוא תיאורטי בלבד, מכיוון שגם ל„אופציה הירדנית“, לפי גרסת המערך, אין קתים. אין שום סיכוי לכך שהמלך חוסיין ייכנס להרפתקה זו, כאשר העמדה הרשמית של המערך היא „לא שיבה לגבולות 1967, לא שינוי מעמדה של ירושלים המזרחית, לא מדינה פלסטינית, לא משאומתן עם אש"ף“.

לעומת זאת, יש סיבה חזקה מאוד להקמת „ממשלת אחדות לאומית“. שני הגושים מאמינים שיש צורך באמצעים דראסטיים בי יותר כדי למנוע שואה כלכלית. אמצעים אלה יהיו אבטלה גדולה, מצוקה נרחבת בשכבות החלשות והתמרמרות בכל השכבות. מבחינה פוליטית, כל ממשלה תירטע מפני ביצוע

